

عنوان مقاله:

بررسی رخداد فرایند جوشش بر مبنای شواهد کانی شناسی، بافتی و میانبارهای سیال در کانسارهای اپی ترمال: مطالعه موردی کانسار چاه مراد، سیستان و بلوچستان، ایران

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 33، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

لیلا امینی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

محمد معانی جو - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

جوشش یکی از فرایندهای متداول است که به تشکیل ذخایر رگه ای و غنی شدگی فلزات گرانبها می انجامد. وجود رابطه مکانی بین جوشش و نهشت فلزات گرانبها ابزاری ارزشمند در اکتشاف ذخایر اپی ترمال به شمار می رود. بنابراین بررسی رخداد این فرایند در کانسارهای اپی ترمال می تواند تخمین درستی از ادامه روند اکتشافی پیش رو قرار دهد. کانسار طلای اپی ترمال چاه مراد در فاصله ۷۵ کیلومتری شمال باختر شهرستان بزمان، استان سیستان و بلوچستان قرار دارد. از نظر جایگاه زمین شناختی، این کانسار در محدوده کمان ماگمایی مکران-چاگای در جنوب خاور ایران قرار گرفته است. کانه زایی طلا در کانسار چاه مراد در ۳ مرحله و به صورت رگه های سیلیسی در حدفاصل پهنه دگرسانی آرژیلیک با سنگ میزبان داسیت و ریوداسیت رخ داده است. بررسی های بافتی، کانی شناسی و مطالعات میانبارهای سیال نشان دهنده رخداد فرایند جوشش در این کانسار است. از جمله مهم ترین شواهد رخداد این فرایند، می توان به حضور الف (آدولاریا، ب) کلسیت با بافت تیغه ای، پ (بافت های برشی، کلوفرمی، قشری، ت) وجود میانبارهایی با نسبت متفاوت مایع و بخار، ث (افزایش شوری سیال با کاهش دمای همگن شدگی در میانبارهای سیال، ج) وجود میانبارهای سیال با شوری های متفاوت، چ (همیافتی میانبارهای تک فازی سیال همراه با تک فازی بخار اشاره داشت. بنابراین، وجود رخداد جوشش، در کانسار چاه مراد تأیید می گردد.

کلمات کلیدی:

جوشش، میانبارهای سیال، آدولاریا، برشی، اپی ترمال، چاه مراد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1862165>

